

Bilag 1.

Overenskomst mellem indenrigsministeriet og forsvarsministeriet på den ene side og det af Den danske Købstadforening nedsatte kaserneudvalg på den anden side om ophævelse af kommunernes indkvarteringsforpligtelser.

§ 1. Den kommunerne i medfør af bestemmelsen i kap. I i lov nr. 91 af 29. marts 1924 om indkvartering påhvilende forpligtelse til at medvirke ved ordinær indkvartering af hærens forsvarsstyrker ophæves med virkning fra 1. april 1959. Samtidig bortfalder forsvarsministeriets og indenrigsministeriets forpligtelser til at udrede de i samme kapitel anførte godtgørelser til kommunerne.

§ 2. Til opfyldelse af de staten herefter påhvilende indkvarteringsforpligtelser overtager forsvarsministeriet samtlige de kommunerne tilhørende bygninger, anlæg og arealer m. v., der er stillet til rådighed for forsvaret. Overtagelsen sker til den værdi, hvortil de pågældende anlæg er opgjort i de mellem kommunerne, forsvarsministeriet og indenrigsministeriet indgåede overenskomster (tilblivelsesværdien). Er en sådan værdi ikke anført, sker overtagelsen til den værdi, anlægget repræsenterede ved dets ibrugtagen til indkvarteringsformål. For bygningsanlæggenes vedkommende fradrages i tilblivelsesværdien et beløb for forringelse, beregnet på grundlag af en 60-årig afskrivningsperiode.

Stk. 2. I det omfang staten har deltaget i forrentning af et kommunalt investeret beløb i vejanlæg m. v., godtgør staten i forbindelse med overtagelsen af vedkommende kaserneanlæg kommunen det investerede beløb, idet dette dog reduceres i overensstemmelse med reglerne i stk. 1 in fine. Statens godtgørelse kan ikke overstige det forholdsmæssige beløb, som påhviler evt. private deltagere i vedkommende udgift.

Stk. 3. Staten overtager samtlige de kommunerne til kaserneformål optagne lån og udreder restovertagelsessummen over højst 10 år med lige store halvårslige afdrag, 1. gang den 1. april 1959. Det til enhver tid skyldige beløb forrentes med 6 pct. p. a.

§ 3. Agter forsvarsministeriet helt eller delvis at skille sig af med kasernebygninger, anlæg og arealer m. v. erhvervet i henhold til § 2, skal disse, bortset fra de i stk. 5-7 omhandlede tilfælde, tilbydes den kommune, fra hvem de er overtaget, med de rettigheder og forpligtelser, hvormed de har tilhørt staten. Overtagelsesprisen udgør det pågældende kaserneetablissements værdi i handel og vandel.

Stk. 2. Sker tilbagekøbet inden den 31. marts 1984, skal kommunen dog være berettiget til at overtage anlægget til den ved statsovertagelsen pr. 1. april 1959 afregnede pris. Denne kan dog ikke for de enkelte anlægs vedkommende overstige disses værdi i handel og vandel på generhvervelses-tidspunktet.

Stk. 3. Finder tilbagekøbet sted efter den 1. april 1984, men inden den 31. marts 2009, forhøjes den i stk. 2 angivne pris med et tillæg, der udgør 4 pct. af forskellen mellem nævnte pris og handelsværdien på tidspunktet for tilbagekøbet, multipliceret med det antal år, der er forløbet siden den 1. april 1984.

Stk. 4. Ved tilbagekøb af kasernebygningerne, anlæg og arealer vil disses tilblivelsesværdi være at forhøje med værdien i handel og vandel af sådanne herpå værende indretninger, som ikke har været medregnet ved tilblivelsesværdiens fastsættelse pr. 1. april 1959.

Stk. 5. Den kommunerne i overensstemmelse med ovenstående tillagte tilbagekøbsret omfatter ikke sådanne kaserneanlæg, der er beliggende i fremmede kommuner, medmindre vedkommende areal også forud for dets ubrugtagen til forsvarsformål har tilhørt kommunen, eller arealet af indlemmelsesnævnet erklæres for naturligt hørende under købstadens område.

Stk. 6. Opgiver forsvarsministeriet benyttelsen af et i henhold til § 2 erhvervet